

ספרדעת

פירוש על הש"ס

מלוקט מהתורת חכמים ראשונים ואחרונים
חקר הלוות, עיונים, כללים וציוונים
עניני מחשבה, חסידות ומוסר

שאלות ותשובות לסיכום סוגיות הגמרא

שמעות

בעריכת יוסף בן ארזה

**Dafyomi Advancement Forum
of Kollel Iyun Hadaf**

140-32 69 Ave.
Flushing, NY 11367 USA
Tel: (718) 520-0210
Fax: (603) 737-5728
email: info@dafyomi.co.il
www.dafyomi.co.il

**יוצא לאור בהשתתפות מכון עיון הדף
שע"י כולל עיון הדף**

ת.ד. 43087
הר נוף, ירושלים
טלפון : (02) 652-2633 , 651-5004
fax : (02) 652-2633
דו"ר אלקטרוני : info@dafyomi.co.il
www.dafyomi.co.il

ליקט וערץ : יוסף בן ארזה
חבר כולל עיון הדף
הר-נוף, ירושלים
© כל הזכויות שמורות

המעוניינים להימנות על החוברת לקבלו בדואר רגיל יפנו אל:
בן ארזה, רחוב הרב משקלוב 6, הר נוף, ירושלים 95402
טל : (02) 651-8128 ,דו"ר אלקטרוני : YOSEFDAAS@DAFYOMI.CO.IL
מחיר חוברת בודדת : 9 ש"ח (\$2.2) לא כולל דמי משלוח

מסכת שבועות

תוכן הסוגיות (והמסתעף)

ב — ארבעה דברים החלוקים לשתיים שהן ארבע' * חילוקי הכפраה של טומאת מקדש וקדשו; שעיריו חטאות של ציבור — על מה הם מכפרים. שיטות התנאים * (פסיקת הלכה בחלוקת שאינה למעשה) * (עיר־ראש חדש בראש השנה) * (שינוי הקרבן מיעודו, בחטא־יחיד ובחטא־ציבור) * טעם למיקומה של המסתכת לאחר מכות * (דיני פאת הראש — גזואה במספרים, מלקט ורהיינני, סירוק פאות הראש) * (ענין טומאת מקדש וקדשו באומות העולם; אוּה"ע והג הסוכות).

ג — סידור דברי משנתנו; פירוש 'שתיים שהן ארבע' ; משא ומתן בדבר שיטת תנא דמתניתין * (בין 'فات ראשם' ל'فات שך') * לאו שאין בו מעשה — לענין מלוקות.

ד — המשך המו"מ בדבר שיטת משנתנו * שתי משנהות סתמיות הסותרות זו לזו * (קצת צרעת במראה טהור) * חיוב קרבן בטומאת מקדש וקדשו בעולם קדש ומقدس — שיטות ומkorות * שיטות התנאים בדרשות התורה, בכלל ופרט' או ב'ריבוי ומיעוט'.

ה — שתי כלולות הסמכות זה להזה * ידיעה בתילה לחיוב קרבן עולה ויורד בטומאת מקדש וקדשו; ידיעת בית רבו' * (איסור סיטה כשהבעל אינו יודע כלל שהוא נארת עליו בזונות) * (על לימוד הלכות לבנות) * פירוש יציאת השבת שתים שהן ארבע * דירוג מראות הנגעים הטמאים; סיוגם וחולקתן לקבוצות.

ו — מראות נגעים — תארם דירוגם והצטרכותם זה להזה * 'בהרת' 'שאת' 'ספחת' * (מראה לבן — עמוק) * אבות ותולדות בנגעים * שבור מלאכה וקיסר רומי * פרשת קרבן 'עליה ויורד' בטומאת מקדש וקדשו — מkorות וילפות * (צרעת ורכילות — פרפרת).

ז — פרשת קרבן 'עליה ויורד'... — המשך * (בין 'גילוי מילתא' ל'גורה שוה') * שעיר הנעשה בפנים, על מה הוא מכפר — מkorות וילפות * (לימוד מסכת שבועות — סגוללה לירידת גשמיים).

ח — שעיר הנעשה בפנים — המשך * 'טומאות' 'שלילין' הכתוב בקרboneithin משאר כל טומאות * (משמעות 'יכפר על הקדש') * (הקרבת קרboneoth נאכלים בערב יהוכ"פ) * 'מפשעיהם לכל חטאיהם' * 'אחד' ו'אחד' בשנה' * (עיכוב שעיר הפנימי וشعיר המשלח זה את זה; עיכוב שעיר הפנימי את שעיר החיצון).

ט — שעיר חיזון ביום הכיפורים, שעיר רגילים וראשי חדשים — כפרתם. שיטות ומkorות * (חייב כפירה על חטא שאין ידוע ולא יודע) * 'חטא לה' * (כפירה על מיעוט הירה — ענינים; החסרון שבישראל — ממדת המלכות; ר"ה — זמן המסוגל לתשובה).

י — כפרת השערירים — שיטות ומקורות. המשך * אין למדין מן הלמד בקדשים * ר'ראש חדש איקרי מועד'
 * פדין תמידים שלא הוצרכו לציבור ומותר הקטורת * (ביקורת ממום טרם הקדשת הבהמה) * (טומאת מקדש וקדשו — עניינים).

יא — קודשת קטורת; פסולה ברגע טבול-יום ובלינה * (פסול לינה — 'עיבור צורה') * לב בית-דין מתנה עליהן * הקודיש זכר לדמיו * חטאות פנימיות שאבדו והפריש אחרים תחתיהם, ונמצאו * אפשרויות פדין בפירה אדומה * (השתמשות בבימה ובחפצי הקודש של ביהכנ"ס).

יב — תמידין ושערוי ציבור שנשארו * קיז' המזבח * אין מקייזין בעולות העוף * קרבנות ציבור — סכיןמושכתן' * כפרת שער הפנימי יוחכ"פ — על 'פשע' ו'חטא' * כפרת שער המשתלה.

יג — חילוקי כפרה: תושבה, יוחכ"פ ושער המשתלה, מיתה — לעברות השונות * ('יאת מצותו הפר') * (תשובה חלקית) * (אסטר או כליה ביוחכ"פ — תליי בהנאת גרכנו או מעיו) * כפרת שעיר המשתלה ופרו של אהרן, לישראל ולכהנים (ללוויים ולכהנות) * (חרטה ללא עזיבת החטא; חילוק בין 'קלות' ו'חמורות' לענן כפרת שער המשתלה; מצות התשובה וכפרת החטא; מיתה מכפרת; כפרת עון דיומא) * (כפרת יוחכ"פ. עניינים).

יד — פרו של אהרן — על מה הוא מכפר ומשל מי הוא בא * שני וידויים של הפר * ידיעות הטומאה וההעלמות — לענן חיוב קרבן עליה ויורד. שיטות וחילוק דיןים * ('טעה בדבר מצוה' לענן אכילת קדש בטומאה) * נביא ואורים-ותומים לתוספת העיר והוזרות.

טו — קידוש כלי שרת — במשכן ולדורות * 'מי איכה חשבותא כלפי שמיא' * סדר קידוש העיר והעורות * אין בנין בית המקדש דוחה יום טוב; אין בונין בלילה * האם יו"ט קרו' שבת' * סדר התולוכה בקידוש העיר והעורות * דין שתי החולות של תודה בקידוש העיר * ('שישים תיבות' * ריפוי והגנה ע"י דברי תורה * (קריאת שם' לתלמיד-חכם) * (נתינת דברי-תורה כתובים, תחת מראשותיו של חוליה) * ('וכן תעשו' — לדורות).

טז — הדברים הנזכרים והמעכבים בקידוש העיר והעורות * (לשון 'תני' שימושתו פירוש ולא תיקון הגרסא) * קדושה ראשונה — האם קידשה לעתיד לבוא (שיטות האשונין ומסקנת הحلכה; בא"ג, ערי חומה, ירושלים ומקדש) * שני ביצוען שכור המשחה * 'שמעתית שמקריבין ע"פ' שאין בית...'; (הקרבת קרבנות בזמן הזה) * ערי חומה שמיימות יהושע — האם הם בקדושתם * (כיצד מקדשים את ערי א") * חיוב באית מקדש לניטה בעורה * 'משכון' ומקדש' (עניינים) * נתמא בפנים והשתחה * שיעור שהוא ב כדי השתחווה * 'קידה' 'ברעה' 'השתחו'.

יז — ספקות בהלכות 'שהיה' בטומאות מקדש ובנזר בקשר * יציאה בדרך ארוכה ובדרך קצרה לניטה במקדש * ור שהיפך ב贊ורא במקדש * ביהה שלא כדרך — לענן טומאות מקדש ולנכנס לבית המנוגע * 'עשה' ולא 'תעשה' במקדש ובנדקה * (חיוב קרבן בניטה בש"ת ולא הגידתו).

יח — חובי חטא בגדה, בכינסה ובפרישה * היה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי * (בגדר יסודות דרבנן); חיוב קרבן כאשר נהג כפי הדין, ונכשל) * משמש מת בעריות * לא תקרב' — לא תפרקש * פרישה סמוך לוסת * שכר ועונש באיסורי נדה ובהבדלה על הין * חיוב חטא בטומאת מקדש ובשאר חטאים בידיעה כללית שנטמא / שחטא ללא ידיעת הטומאה / החטא המסויים.

יט — 'כל פרשה שנאמרה ונשנית...', * העלם מקדש והעלם טומאה * 'מקצת ידיעה' ו'ידיעת ספק' לעניין טומאות מקדש ולענין שאר החטאות ובאים תלוי * (דין שני شبילין' ברה"ר וברה"י — לעניין חיוב ביתא מקדש) * ידיעה בתחילת בטומאות מקדש וקדשו * ('אמר ריש לקיש: כאן שנה רב...') * שבועות ביטוי שתים שהן ארבע * לשונות שבועות: 'שאוכל' 'שלא אוכל' 'לא שבועה שלא אוכל' * (ນשבע 'שלא אוכל' ובדעתו עדzman מוסיים) * (דין 'חצ' שיעור' בשבועות) * (חומר עניין בשבועות, ואפילו באמת).

כ — (הפעיל 'רב' בדורו"ל) * (נאמנות הנשבע לומר נתקלתי בלשוני) * לשונות בשבועה 'ມבטא' ו'איסר' * מתפיס בשבועה * עד שידור בדבר הנדו"ר * (מנาง תענית ביום פטירת הורה או רב) * אזהרות בשבועה שלשעבר ושלhabא ולקונמות * (ازהרות לא יהל' בשבועה, ומלכות עליה) * 'שוא' ו'שקר' שבעשרות הדברים * 'יכור' ו'שמור' בדיבור אחד.

כא — הגדרות שבועות 'שוא' ו'שקר', אזהרותיהם ועונשיהם * (לאוין שאין בהם מעשה ולוקים עליהם) * (זמןם ודיקוק הזמן לעניין התראת ספק) * שיעור אכילה המנימלי המחייב בשבועות שקר וככל התורה * (שיעור המנימלי של לשון 'אכילה' בשבועה) * (שית ר' שמעון בכל שהוא שאינו בעין) * נשבע שלא לאכול דברים האסורים * (שבועת שוא — עניינים).

כב — חובי אכילה בפחות מכך * היכן מצינו מדבר ובמיא קרבן * שיעור חובי בקוננות * צירוף שני קוננות או שתי שבועות לשיעור חובי * מעילה בקוננות * אכילת דברים שאינם אכילים — לעניין שבועה * נשבע שלא לאכול עפר / חרוץ — שיעור חובי * שבועה שלא לאכול דברים האסורים באכילה * (דין 'כולל' מאותה התקופה עצמה) * (שבועה על אסור שאינו מפורש בתורה) * (נון שאל שלא כדרך אכילה) * 'שבועה שלא אוכל' — חילוקי דין * שתיה בכלל אכילה * ('מושבע ועומד מהר סיני' — עניינים).

כג — שתיה בכלל אכילה — מקור והוכחות * 'אנגירון' — במשמעותו (ובשביעית) * הנשבע ואסור על עצמו מינים שונים (או פעולות חלוקות), ועובר — متى חייב אחת ומתי חייב על כל מין ומין * 'שבועה שלא אוכל' ואכל דברים האסורים באכילה.

כד — חלות איסור / שבועה, על איסור / שבועה, ב'כולל' * (נשבע כנגד דין תורה, ב'כולל') * שבועה שאינה בלא' ויה' * קונים דבר פלוני אם אכילה' ואכל דבר איסור * בין 'איסור מוסיף' ל'איסור כולל' * אפשרויות חובי כמה קרבנות על אכילה אחת.

כה — שבועה על דברים של אחרים, ('אתן לפולני'); על דבר שאין בו ממש; על דבר מצוה * (איסור מניעת צדקה כשאין העני מבקש) * (נשבע על מצוה שאינה מוטלת עליו בחוב) * (נשבע שלא יכול שבועה

ימים) * חיוב קרבן בשבועה דלשבוער * שבועה שנייה בלהבא * שבועה שנייה בלבד והן (לענין קרבן ולענין מלכות) * (חייב תפליין מן התורה — בכל עת או פעמיים) * שבועה שנייה יודע לך עדות * למה הוצאה שבועות העדות מכל שבועות בייטוי * 'שבועה שנייה יודע לך עדות' — האם יש בה חייב מצד שבועות בייטוי * דבר שהיה בכלל ויצא לידיון בדבר החדש.

כו — שיטות דרישת התורה — בכלל ופרט או ברבבי ומיעוט * חיוב קרבן בשבועה דלשבוער * 'האדם בשבועה' — פרט לאגנוס * העלם שבועה, העלם חפץ, העלם זה וזה * שוגת-קרבן (ושוגת-לאו) בשבועות בייטוי ובכל התורה * נשבע על כוכר ומסתכן עליו או מצטער עליו ואכללה בשוגג * גמר לבבו — צרייך שיוציא בשפטיו * גמר לבבו לדבר מסוים והוציא בשפטיו דבר אחר, או דבר סתום * גמר לבבו — מועיל בתמורה וקדושים * (דיבר במקום שמוועילה מהשבה — האם חל הדבר גם מצד המחשבה) * (גדר חלות ההקדש במחשובה).

כו — הנשבע לבטל או לקיים את המצווה * 'להרע או להטיב' — בדבר הרשות * (חולות שבועה כנגד איסור שאינו מפורש בתורה; איסור חבלה עצמה; חולות שבועה כנגד איסור דרבנן) * שבועה על שבועה — פרטי הלכות * (משמעותו ו' החיבור בלשון בני אדם).

כח — שאלת על שבועה לאחר שעבר עלייה; שאלת על פחת מכויות; שאלת על נזירות לאחר סיומה * שבועה שלא יוכל ככר זו אם יוכל זו' — חילוקי הדינים * נדרי שוגות * חילוקי דיןibus בשבועה על שבועות דלשבוער; תשע, עשר ותשע; תאים-זענבים ותאנים; תאנים ותאנים-זענבים * (על משמעות 'אם' בתנאים).

כט — שבועות שווא לסוגיהם * אחר פיו או אחר דעתו * שבועה על דעת בית דין המשביעים ועל דעת המקום * השבעת משה את ישראל * שבועה בייטוי — אצל מי היא נהגת והיכן, מפני עצמו ומפני אחרים * כל העונהamen אחר שבועה, כמוicia שבועה מפני * שבועות העדות שלא בפני ב"ד.

ל — דין שבועות העדות, بما היא נהגת והיכן; (ובעדות שהאהה כשרה לה) * 'עמדו שני האנשים' — ולא נשים * (מיסירת טענות וייצוג בב"ד ע"י אדם אחר — 'אנטולר') * דין עמידת בעלי הדין והעדים — כששנים יושבים; בגמר דין; בתלמידי חכמים; (בזמן הזה) * 'בצדך תשפט עמיתך' (ביבוני), בצדיק וברשע) * הידור הדיינים לבעל-דין תלמיד-חכם ולאשת חבר * (קימה בפני חכם כשהוא נשאר עומד; קימה בפני איש חבר) * תלמיד-חכם היודע עדות, האם חייב להעיד בפני ב"ד הקמן ממנו * (דוחית איסורין ממשום 'כבד הבריות'; ולול בכבודו כדי למונע איסור גול או שבועת שקר של חברו * 'עשה' דכבוד התורה עדיף * 'מדבר שקר תורה' — הוראות והנוגות.

לא — 'מדבר שקר תורה' — המשך; מינוי רמות הנראים לכוארה ככשרים, ואסרתן תורה; אמיירת שקר לצורך גילוי האמת; הנוגנות הדיינים והדיינים בב"ד * 'לייא תשא' — לא תשא (וכיו"ב) * 'יאשר לא טוב עשה בתוך עמי' * פסולי עדות שמדרbenen — האם חייבים קרבן שבועה; (תפיסה בעדוויות הפסולים מדרbenen; קרבן-שבועה בעדות המועילה רק לענין תפיסה) * דין מינה ומינה; דין מינה ואוקי באטרא * שבועות העדות מפני עצמו ושבועות הפקודן מפני אחרים * שבועות העדות בשוגג * פרטי הלכות בכפרה ושבועה המחייבת.

לב — דין חיוב קרבן שבועות העדות — תביעת 'באו והעידוני', מקום הכהירה והשבועה; כפירת שני העדים בבת אחת ובזה אחר זה; بعد אחד; بعد סוטה; بعد מיתה; כפר אחד והודה אחד; בשתי כתבי עדים * ('גורם דגורים' בניקון) * (אשה האומרת שעד אחד העיד לה שמת בעל, והעד כופר בעדתו זו) * (דרוש ורמו בפרשת שבועות העדות).

לג — תביעות חלוקות או מינימ מחלוקת — לעניין חילוק חיובי קרבן שבועות העדות * משבע עדי קנס * (מודה בכנס שאינו מחייב עצמו בכלום בהודאותו) * כפירת עדות שאינה של ממון (ועודות בנושא אחר שיש בה גם נפקותא מנומנית) * כפירת עדות לבא בהרשאה * מקור הحلכה של הצורך בכפירת ממון לחיוב קרבן שבועות העדות.

לד — כפירת ממון — המשך הילופות לשיטות התנאים * עדות ראייה ללא ידיעה וידיעה ללא ראייה, ודין אומדן — בממון בכנס ובנפשות * 'חווח כפרן' * השוואת שבועות הפקדון למעילה או לשבועות העדות * מזיד בשבועות העדות ובשבועות הפקדון.

לה — פרט דינים בחיוב קרבן שבועות העדות — זכות ממון ממשית; עדות עתידית; יהוד העדים וכשורותם; תביעת פיו * לשונות השבועה * שמות וכינויים לעניין שבועה וקללה * שמות נמחקים ושאים נמחקים * קדושת הנטפל לשם * התחליל לכטוב שם ולא גמור * שמות קודש וחול במקרא * (האם שייך שם הווי' שאינו קדש) * ('שלמה' שבשיר השירים — דינים וענינים) * (פרט דינים בקדושת שמות ודיני מהיקה) * שם וכינוי בשבועות האלה שבסתה ובשבועות העדות * (הכנות אורחים וקבלת פni שכינה).

לו — משמעויות 'ארור' * משמעויות 'אמן' (ענית 'אמן' על ברכה ואיחול) * 'לא לא' 'הן הן' — כשבועה * (שם בשבועה) * דיני קללה בכינוי * (ऐסורי קללת עצמו וקללת חבירו — גדרם) * (אכילת מאכלים המזוקים לנוף) * 'אמר לי'ה: פגה' (קריאת פרשת התוכחה) * מכלל לאו אתה שומע הן * (ענית פרשת 'שמיעת קול') * עיקרי דינים בשבועות הפקדון * (تبיעת דמי קרקע ודמי עבד — לעניין קרבן שבועה; מודה בכנס של עבד — האם חייב לשלם דמי) * (זדון שבועות הפקדון ניתן לכפרה, שלא כodon שבועה ביטוי).

לו — שבועות הפקדון בזדון והתראה (שבועת ביטוי בהתראה למליקות, עם שגנת קרבן או שגנת כרת) * ('קלב'ם' בחזוב כפרה; שני ענשים שמתחיב בהם מעיקר הדין ולא בהזדמן) * (זכות אחד מן השותפים בתביעת כל החוב) * הכהoper בממון שיש עליו עדים * הכהoper במלואה בשטר או בקרקעות ובעבדים * משבע עדי קרקע.

לח — לשונות שבועה כוללת ושבועות פרטניות, בתביעות של כמה אנשים * (צירוף גזילות של חזאי פרוטות וכדו) * כפירת תביעת אונס ומפתה * (סגןן 'תני ר' חייא' בסיכום מספרי; 'בצדך כל אמרי פי') * עיקרי דינים בשבועות הדינים * (נאמנות אדם לומר שטעה בטענות הראשונה) * כיצד מתבצעת שבועות הדינים * (מקור דין נקיות חוץ) * (שבועת הדינים בומגנו).

לט — חומר עון שבועה * שבואה בלשון הקודש או בשאר לשונות * עונש למשחת החוטא ולשתאר אנשי הסובבים — בשבועה ובשאר עבריות * עונש למשבי' * (חומר השבועה — אפילו על אמות) * (הימנעות ממעשה התר משום גרים לאדם אחר לעשות איסור) * טענה כפירה והודה — שייעורם המניימי * 'כספי או כלים' * 'תביעת כסף' — מطبع דוקא או שווי ערך.

מ — הודהה ממין הטענה — חילוקי דין * שבועת 'עד אחד' בשוה פרוטה * (שבועת עד אחד בטענת 'שמעא') * (דין 'שתי כסף' בשבועות השומרים, בשבועות הנוטלים ושבועת היסת) * טענו חדים והודה לו בשעוריהם; טענו חדים ושעוריהם והודה לו באחד מהם * טענו שני מחדים והודה לו באחד * שבועת 'היסת' בכופר הכל * (חינוך לאמת; לשון 'בחיה').

מא — בין שבועה دائוריתא לשבועה דרבנן — הפיכת השבועה על שכנדור; ירידה לנכסים הנמנע מההשבע (ובשאר זכויות ממוניות שמדרבען; בזמן זהה); החשוד על השבועה * (גלגול שבואה בשבועות היפוך) * המולה חברו בעדים; 'אל תפערני אלא בעדים (אלן)' — חילוקי דין * (התנהה לאחד מתן הלהואה, לפרו עפני עדים) * 'כל האומר לא לויתי כאמור לא פרעתיה' * אימתה אדם 'מוחזק כפרן' ע"י טענות שקריות * 'כל מילתא דלא רמייא עלייה דאיןש — לאו אדעתיה'.

מב — 'וחזוק כפרן' — המשך * לזה שפרע למלה, וטען המלה שהשתלום היה עבור חוב אחר שהיה חייב לו (או שנתן לו מתנה) * חילוקי דין בלילה שנתן נאמנות למלה בטענותיו * שבואה על טענות קטן ועל טענת בנם הבאים מכח אביהם * (אדם המפגר בשכלו — חייבו למצות ובעונשין) * שבואה לנפרע מנכסים יתומים ומנכסי הקודש * קרקעות, עבדים, שטרות, הקדשות — לעניין חיב שבועה, כפל, וחובי שמוריין.

meg — מייעוט קרקעות-עבדים-ושטרות מדיני שמוריין * ענבים עומדות להבצד — האם דין בקרים * פרטי הלכות בדיון דבר שבמדה ובמשקל ובמנין לענין שבאותו מודה-במקצת * המלה על המשכן ואבד — דין השבועה * משכו שאבד, וערכו פחות מערך הלהואה (גדר ענין 'המשכן') * אחריות המלה על המשכן קיבל.

מד — דין משכו שאבד (המשן) * (רבית דברים) * שומר אבידה — דין * (הטיפול במשכו ובפקודין — האם נחשב כעסק מצווה) * המלה על המשכן — האם השביעית ממשמת * אלו נשבעין ונוטלין * (דין החשוד על השבועה — מדאוריתא או מדרבען; גדר חיב שבועה).

מה — הנשבעין ונוטלין (המשן) * (עד המשיע, האם פטור משבועה) * שותfine שלוקו — אין יכול להסבירו * תקנת שבועות השכיר — טעםה וחילוקי דיניה * מיגו' להיפטר משבועות השומרים (מיגו' דהועה, ולאפטורי בשבועה; למהות דין 'מיגו') * 'ישם דוד את הדברים האלה בלבבו'.

מו — דין השכיר, האמן ובעל הבית — בויקוח על גובה התשלום שנקבע, ועל פרעונו * תקנת שבועות הנגול, וטענות ומענות על המוחזק במטלין אם לקוחים הם בידיו או שואלים או גנובים * תקנת שבועות הנחבל — כיצד * דין החשוד על שבועות שוא וشكר — לעניין שבועת הדיינין.